

Motion till riksdagen

1988/89:Fö422

av Anders Svärd (c)

Förslag om flyttning av I 3

Överbefälhavaren (ÖB) har i Försvarsmaktsutredning 88 (FU 88) föreslagit

- att utbildningen av I 3:s kvalificerade brigad IB 33 flyttas till I 4/Fo 41/InfSS i Linköping/Kvarn, där två brigader (I 4 och I 3) skall utbildas,
- att övrig utbildning av närkingar och för Örebro läns behov flyttas till andra regementen,
- att etablissemetet I 3 läggs ner,
- att försvarsområdesstaben Fo 51 kvarstannar i Örebro.

Bakgrunden till ÖB:s förslag är att den successiva minskningen av de ekonomiska resurserna under den senaste 15-årsperioden tvingar fram en mycket stor minskning av krigsorganisationen – i förslaget bl.a. från 29 till 17 brigader!

Den produktionsminskning, som blir följderna därav, talar för färre produktionsställen – utbildningsregementen. Genom att – tvingas – minska produktionen t.ex. uttryckt i tjänstgöringsdagar för värnpliktiga kan, enligt ÖB, fyra regementen läggas ned (I 3, I 11, I 17, P 6) och ytterligare ett antal samlokalisera sin verksamhet med andra garnisoner.

Schablonmässigt utslaget blir, enligt ÖB, "vinsten" för I 3:s nedläggning och flyttning av brigadens utbildning 55 mkr/år. Det ligger i sakens natur att ÖB:s beräkningar blir schablonmässiga och att detaljberäkningar av de faktiska lokala förhållandena ej har kunnat göras med den tidspress man arbetat under och den stränga sekretess man ålagt sig.

Chefen för I 3/Fo 51 har, inom ramen för länsstyrelsens I 3-grupp, därför kompletterat och fördjupat beräkningar genom en *ekonomisk konsekvensutredning* rörande de faktiska förhållandena för I 3.

Utredningen konstaterar, på det underlag som varit tillgängligt

- att flyttnings- och omställningskostnaderna blir mycket höga,
- att besparingarna fram till 2006 går åt att betala kostnaderna för nedläggning, flyttning och omställning,
- att "vinsten" 79 mkr på 20 år förutsätter att *ingen* officer i krigsplacementsbar ålder slutar. Sannolikheten härför är liten. *En rimligt antagande är att 20-30 % slutar och då blir "vinsten" förbytt i en "förlust" på 100-200 mkr under 20-årsperioden.* (Vid A 6:s i Jönköping nedläggning 1982 slutade mer än 50 % av personalen),

- att de höga kostnaderna främst beror på
 - flyttnings- och omstationeringskostnader för militär personal,
 - service av mobiliseringsförråden i Närke från Linköping alternativt flyttning av förråden,
 - ökade värnpliktskostnader (resor m.m.),
 - ökade kostnader för hemvärns- och frivilligutbildningen.

Slutsatsen att det inte lönar sig att flytta produktionen är inte ny. Den erfarenheten har gjorts vid alla tidigare nedläggningar och förslag till nedläggningar. Det enda som visat sig ekonomiskt lönsamt är att helt lägga ner produktionen – inte att flytta den.

Därtill skall läggas de mycket stora konsekvenser i övrigt, som en ev. flyttning innebär nämligen:

- Örebro län blir utan regemente,
- I 300 värnpliktiga från Örebro län, varav hälften med krigsuppgifter i länet, utbildas vid regementen utanför länet,
- I ett läge då försvaret mot överraskande anfall betonas och skall prioriteras blottställs kommunikationscentra, nyckelpunkter och luftlandsättningsfält i ett av Sveriges centrala områden,
- Försvarets folkliga förankring och stödet till det frivilliga försvaret minskar drastiskt,
- Basen för samordning inom totalförsvaret, stödet till län och kommuner, försvagas avsevärt.

ÖB borde, i stället för att tvingas arbeta under stor tidspress, ha getts tid att utreda alternativ till föreslagna nedläggningar. T.ex. bör, före ev. beslut om flyttning av I 3:s verksamhet till Linköping/Kvarn, utredas möjligheter och effekter av ett samarbete mellan I 3 och I 4 med utnyttjande av befintliga anläggningar. Ett sådant samarbete skulle bevara närheten till utbildningsförutsättningar för frivilligorganisationer, vilket är ett mycket viktigt inslag i Sveriges totalförsvär.

Hemställen

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att ev. förslag om flyttning av I 3:s verksamhet inte föreläggs riksdagen innan nödvändiga alternativutredningar genomförts.

Stockholm den 20 januari 1989

Anders Svärd (c)